

øvrigt kunde sige sig selv, at denne Bevilling ikke kan komme paa en Tillægsbevillingslov, efter som Udbetalingen efter Kontrakten ikke skal finde Sted i indeværende Finantsaar. Der kan altsaa ikke blive Tale om en Nødvendighed for Regjeringen til at udbetale disse 800,000 Kr. i dette Finantsaar, jeg mener selvfølgelig ikke det Finantsaar, vi ere komne ud af, men det, for hvilket vi nu forhandle Finantsloven. I dette Finantsaar kan der ikke være Tale om nogen Forpligtelse for Regjeringen til at udbetale Beløbet, men en saadan indtræder først en Maaned efter indeværende Finantsaars Slutning. Altsaa er der ingen Mulighed for, at det kan komme paa en Tillægsbevilling. Der var en Mulighed for, at det kunde blive betalt, naar det kom til at staa paa Finantsloven; thi saa kunde det blive betalt efter denne Bevilling paa Finantsloven, ogsaa efter at Finantsaaret var udløbet, efter som Udbetalinger efter en Finantslov kunne finde Sted indtil een eller to Maanedes efter Finantsaarets Udløb. Om Opførelse paa Tillægsbevilling kan der derimod ikke blive Tale, efter som Ministeriet ikke behøver at betale Beløbet i indeværende Finantsaar. Jeg udtalte dette bestemt ved 2den Behandling overfor den daværende Krigsminister for at faae konstateret, at der selvfølgelig ikke var Noget, der vilde gaa ind paa at bevilge disse Kanoner paa Tillægsbevillingslov, naar man tog dem ud af Finantsloven. Jeg sagde det saa bestemt, at den højtærede Ministers Tausjed overfor denne Udtalelse ikke kunde forklæres anderledes end som en Indrømmelse af, at, hvad jeg sagde, var rigtigt. Jeg tror, at Enhver, der har læst Kontrakten, og det har det ærede Medlem, vil indrømme, at der ingensomhelst Mulighed er for, at det kan komme paa en Tillægsbevilling. Forøvrigt er jo yderligere Forhandling om dette Spørgsmaal ørkesløst, efter som Forslaget derom er taget tilbage. Men jeg vil dog sige, at det ærede Medlem synes at have tænkt sig noget Andet, end denne løselige Hentydning til Tillægsbevillingen tyder paa. Det ærede Medlem synes at mene, at denne Bevilling paa 800,000 Kr. er given engang for alle ved et Baand, der ikke kan løses, og at hvad der bevilges foruden dem, bevilges udenfor de 800,000 Kr. Det kaster et eiendommeligt Lys over den Stilling, det ærede Medlem tidligere har indtaget under Forhandlingerne om Finantsloven. Det ærede Medlem maa erindre, at Thinget stylder ham det Baand, der hviler paa det med Hensyn til denne Bevilling. Det er hans Politik, der har bundet Thinget til disse 800,000 Kr. Jeg har ment, at den Gang det ærede Medlem bandt Thinget, var hans Mening den, at Folkethinget skulde hvert Aar i den Sum, som han tillige med dem, han kunde blive enig med om at give Finantsloven den Stikkelse, han ønskede, vilde give paa § 26, indbefatte den aarlige Bevilling

af det her omtalte Beløb, at denne Sum skulde være indbefattet i det hele Beløb, som Thinget aarlig bevilgede. Jeg har forstaaet det saaledes, at Thinget skulde være nødt til at give denne Sum, men at den skulde være indbefattet i, hvad man ansaa for at burde være den aarlige Bevilling paa § 26, og det ærede Medlem har nu i to Aar viist, at han ansaa 1,900,000 Kr. for en rimelig aarlig Bevilling, Kanonerne indbefattede. Det udtalte det ærede Medlem saa tydelig ifjor, at der ingen Tvivl kunde være derom, men nu kommer det her paa engang frem, at det, at Thinget er bundet til denne Bevilling, betyder for Fremtiden, at der foruden det, man ellers bevilger, skal gives Bevillinger til Kanonerne. Det ærede Medlem antydede derigjennem for sit Vedkommende en hel ny Politik for Fremtiden. Thi for vort Vedkommende kan der ikke være Tale om nogen ny Politik. Vi have tydelig sagt, at os er det ligegyldigt, om denne Følge af det ærede Medlems Politik for to Aar siden bliver betalt det ene eller det andet Finantsaar, men hvad der er os om at gjøre, er, at Beløbet bliver en interesserende Del af det, man bevilger paa § 26 for det paagældende Finantsaar. Det er os ligegyldigt, om Bevillingen sker iaar eller først i det kommende Finantsaar, men efter hvad det ærede Medlem har udtalt idag, kan jeg ikke se Andet, end at han nu stiller sig paa det Standpunkt, at det skal holdes udenfor, hvad man anser det for rigtigt at bevilge paa § 26. Jeg vil dog sige, at en saadan Udtalelse er saa mærkelig, at jeg nok finder Grund til at fremhæve den, for at man kan vide, hvad man i Fremtiden kan vente sig af det ærede Medlem. Hvis Kanonerne ikke blive bevilgede, hvad de forhaabentlig gjøre, saa er han rede til for Fremtiden at give det, han har kaldt en rimelig Bevilling: 1,900,000 Kr. og desuden sine Kanoner. Dertil tror jeg imidlertid ikke, at han vil kunne faae os med. Det ærede Medlem gif dernæst over til at omtale den Sum, som vi paa det tilbagetagne Forslag have villet stille til Disposition for Marineministeren for at foretage Nybygninger, og det ærede Medlem udtalte da, at vi i Virkeligheden vare komne meget nær op til 1,700,000 Kr. Jeg vil sige, at selv om vi vare komne nær op derimod, men vi dog vare noget om end nok saa lidt derfra, er det praktisk temmelig ligegyldigt. Det, der ligger os paa Sinde her, er ingensomhelst at ville nedsette Bevillingerne til Marinen for Fremtiden som Regel under en bestemt Sum; det anse vi ingenlunde som Noget, man kan gjøre; men man maa staa frit overfor Fremtiden; man kan give det ene Aar Lidt og det andet Aar Meget, efter som man anser det for rigtigt; der kan ikke paa § 26 stilles noget bestemt Forhold op for Bevillinger til Her og Flaade; men det, vi ønske at staa fast, er, at vi ikke kunne godkende Marineministerens Fortolkning som Resultat af Forhandlin-